

בש"פ 9994/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9994/16

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ג' בטבת התשע"ז (1.1.2017)

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב:

עו"ד טלי תמרין

החלטה

1. זוהי בקשה ארבעה עשר במספר להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 7.1.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 23362-03-13, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

כתב האישום שהוגש נגד המשיב

2. ביום 12.3.2013, הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד המשיב, המייחס לו עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים), וכן עבירות של הדחה בחקירה, תקיפה בנסיבות מחמירות של קטין או חסר ישע, ואיומים. המדובר, לכאורה, בביצוע עבירות מין חמורות וקשות מצד המשיב כלפי בתו הקטינה, שהיתה כבת 8 שנים בעת שהחלו המעשים. בתחילה, פגע המשיב מינית בבתו, בעת שהמשפחה התגוררה באוקראינה והמעשים נמשכו לאחר עליית המשפחה ארצה בשנת 2009 ועד לחשיפת הפרשה בשנת 2013. על פי כתב האישום, הפך המשיב את בתו הקטינה למעין שפחת מין, כאשר הוא נהג לבצע בה מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים במספר רב של הזדמנויות. כמו כן, נטען בכתב האישום כי המשיב דרש מהמתלוננת לבל תספר לאיש על מעשיהם, הוא תקף אותה באלימות במספר הזדמנויות, ואיים עליה בפגיעה גופנית.

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש בית משפט קמא להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים במשפטו. ביום 11.9.2013, לאחר דחיות מרובות, בעיקר בשל בקשות מטעם המשיב ובאי כוחו, ניתנה החלטתו של בית משפט קמא לעצור את המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. זאת, לאחר שנקבע כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחת אשמתו, ולנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת הימנו לשלום הציבור ובטחונו. פרשת התביעה בתיק התנהלה בקצב משיע רצון והסתיימה באמצע שנת 2014, כאשר בחודש יוני 2014 החלה, למעשה, פרשת ההגנה. ממועד זה ואילך התנהלו ההליכים בקצב איטי ביותר, בלשון המעטה, כאשר נדרשו, עד כה, לא פחות מ-13 הארכות מעצר ב-90 ימים נוספים, וכעת מונחת בפניי הבקשה ה-14, מבלי שפרשת ההגנה באה לידי סיום.

4. תקצר היריעה מלתאר את השתלשלות העניינים בפרשה חריגה ומוזרה זו. למרות שברשימת עדי ההגנה הופיעו 20 עדים בלבד, מצויים אנו כיום כשנתיים וחצי מאז החלה פרשת ההגנה, וזו כאמור טרם הסתיימה. הדחיות בשמיעת עדי ההגנה באו, רובן ככולן, לבקשת המשיב ובאת כוחו, עו"ד טלי תמרין, וזאת בעיקר מסיבות רפואיות הנעוצות בעו"ד תמרין, ובגרירת רגליים מצידה בניהול ההליכים המשפטיים. כך, למשל, בית משפט קמא היה אמור לשמוע את עד ההגנה האחרון ביום 26.10.2016, ובישיבה זו לסיים את פרשת ההגנה. ואולם, ביום 25.10.2016, הודיעה באת כוח המשיב כי לא תוכל להתייצב לישיבה אחרונה זו, בשל מצבה הרפואי. בית משפט קמא נאלץ לדחות את הדיון, בקובעו ישיבת תזכורת ליום 5.1.2017, "לשם קביעת תאריך חלופי".

הבקשה להארכת המעצר

5. בבקשתה להארכת המעצר טוענת המבקשת, אשר יוצגה על ידי עו"ד דפנה שמול, כי מסוכנותו של המשיב הינה גבוהה ביותר, שכן "מדובר באדם אלים, מסוכן וחסר מעצורים, שהקריב את טובתה ותמימותה של בתו, תמורת סיפוק יצריו האפלים". עוד נטען, כי מאז חודש יוני 2014, נתון קצב התקדמות ההליך העיקרי "במידה מכרעת" בידי ההגנה. לטענת המבקשת, זומנו עדי הגנה שאינם יכולים לשפוך אור על מעשים שנעשו בד' אמותיהם של המשיב והמתלוננת בלבד, והתמשכות ההליכים נעוצה גם בדחיות והיעדרויות רבות מדיונים של באת כוח המשיב. בנסיבות אלה, סבורה המבקשת כי אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, מתוך הנחה כי בפרק זמן זה יסתיימו ההליכים המשפטיים בעניינו.

6. באת כוח המשיב, עו"ד טלי תמרין, מתנגדת להארכת המעצר המבוקשת ולטענתה, יש לזקוף חלק ניכר

מהדחיות לחובת המבקשת, שלא המציאה להגנה חומרי חקירה וחווות דעת מקצועיות, במועד מוקדם יותר. לגבי סיום פרשת ההגנה, טענה עו"ד תמרין כי זו אינה אפשרית בתקופה הקרובה, שכן יש בכוונתה להעיד עדי ההגנה נוספים, לרבות עדי הזמה.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת המעצר ובצירופותיה, והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל, ויש להאריך את מעצרו של המשיב, כמבוקש.

8. הלכה היא, כי הארכת מעצרו של נאשם, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נעשית על יסוד איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירותו, שעה שעומדת לו חזקת החפות כל עוד לא הורשע, לבין האינטרס שבשמירה והגנה על שלום הציבור ובטחונו (בש"פ 7994/16 מדינת ישראל נ' נפטלוביץ' (31.10.2016); בש"פ 1836/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2016); בש"פ 7423/15 מדינת ישראל נ' ירמיהו (12.11.2015)).

במסגרת איזון זה על בית המשפט לשקול שיקולים שונים, וביניהם: משך מעצרו של הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, כפי שזו עולה מכתב האישום; עברו הפלילי; החשש מפני שיבוש הליכי המשפט, כמו גם החשש להימלטות מן הדיון; האפשרות להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה מתאימה; ולבסוף, קצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם. כפי שציינתי, בהקשר הנדון, בבש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה (1.4.2014): "ככל שמתמשכים ההליכים המשפטיים בעניינו של נאשם המצוי במעצר, כך נעה המטוטלת, על דרך הכלל, לכיוון שחרורו לחלופת מעצר. יחד עם זאת, יש לשקול כל מקרה לגופו, ולבחון את הנסיבות והגורמים שהובילו להתמשכותו של ההליך המשפטי, תוך התייחסות למועד בו צפוי ההליך להסתיים".

9. ובחזרה לענייננו. אכן, מדובר בבקשה חריגה, היינו: בקשה להארכה מס' 14 של מעצרו של המשיב, הנתון במעצר מאז יום 28.2.2013. ואולם, התמשכות ההליכים יוצאת הדופן בתיק זה, נעוצה, רובה ככולה, בהתנהלות ההגנה, שהגישה בקשות דחייה חוזרות ונשנות, כפי שארע לגבי הדיון האחרון שהיה אמור להתקיים ביום 26.12.2016, אשר נדחה עקב מצבה הרפואי של באת כוח המשיב. במהלך הדיון, שאלתי את עו"ד תמרין האם לא היה מקום, בנסיבות עניין זה ובעיקר בשל מצבה הרפואי, להעביר את הייצוג לידי סנגור אחר, אשר יוכל לקדם את ההליכים בתיק זה, בצורה יעילה יותר. במקום תשובה עניינית לשאלה מתבקשת זו, שמעתי טענות שונות כלפי המבקשת, שהיא המעכבת, כביכול, את השלמת ההליכים. לא מצאתי כל שחר לטענות אלה, ועיון קל בהחלטות קודמות שניתנו על ידי בית משפט זה בעניינו של המשיב, מלמד כי מרבית, אם לא כל הדחיות נעוצות בהתנהלות של עו"ד תמרין, כפי שציין חברי השופט ס' ג'ובראן בהחלטתו הקודמת (בש"פ 7528/16, מיום 9.10.2016), ואוסיף עוד כי אף אני לא שמעתי דברים ברורים מעו"ד תמרין באשר לאופן שבו אמורה להסתיים פרשת ההגנה.

10. בנסיבות אלה, אינני רואה מנוס מקבלת הבקשה להארכת המעצר, למרות מאפייניה החריגים של הבקשה, עליהם עמדתי בדבריי הקודמים. אכיר תודה לבית משפט קמא אם יקבע מועד או מועדים קרובים לסיום פרשת ההגנה, תוך הגדרה ברורה וחד משמעית לגבי ראיות ההגנה שיוצגו במסגרת זו, על מנת שלא לפתוח מחדש את מסכת הראיות.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת בזאת ומעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים, החל מיום 7.1.2017 או עד למתן החלטה אחרת בתפ"ח 23362-03-13, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בטבת התשע"ז (3.1.2017).

ש ו פ ט
